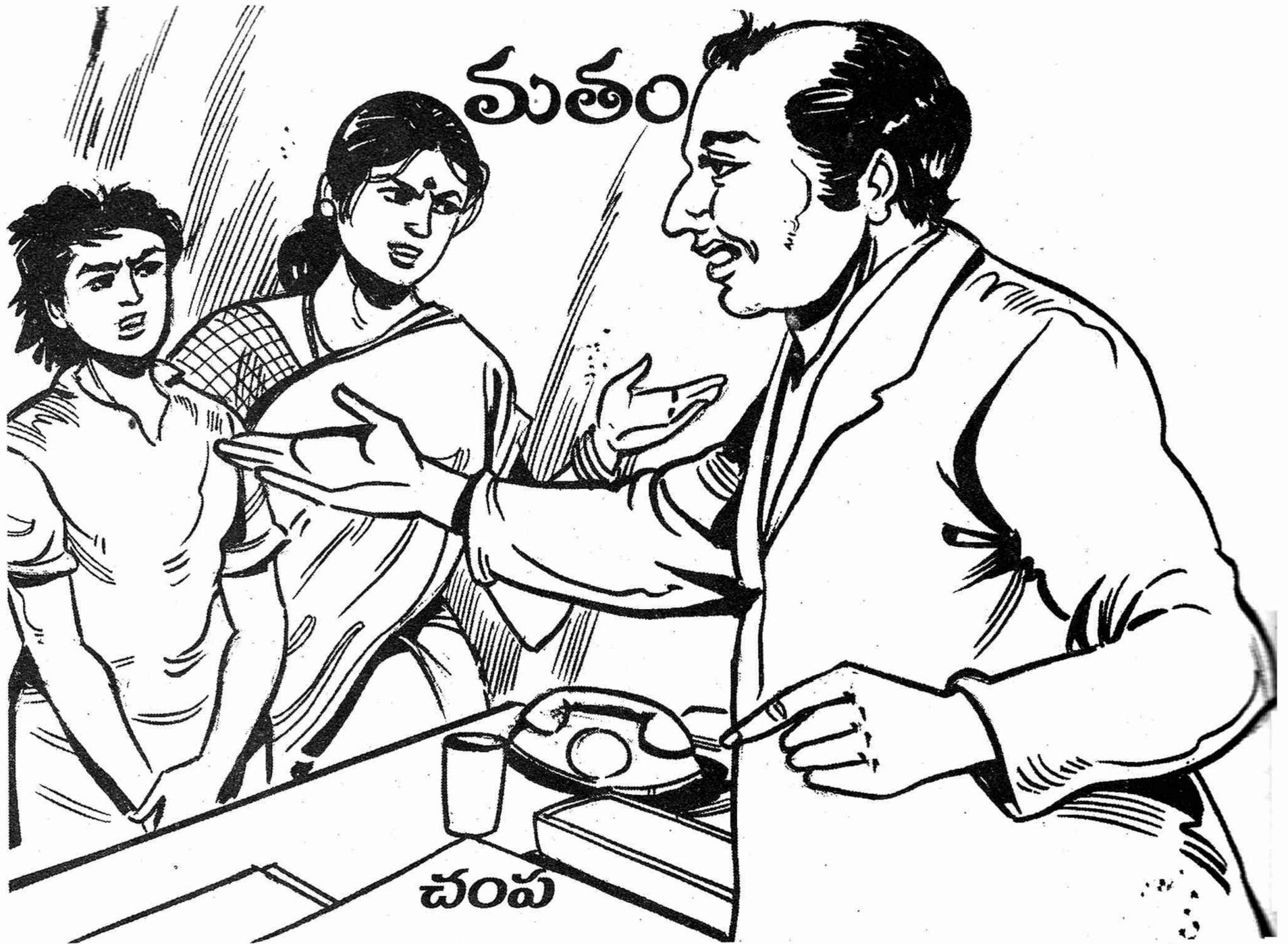

మతం

చంప

ఉదయాన్నే సుమతిగారింట్లో సత్య నారాయణ స్వామివారి వ్రతం. పురో హితుని మంత్రాలు, నేతి బీపాల కాంతి, అగరొత్తుల సువాసన, వట్టుచీరలు, నగలూ ధరించి వచ్చిన మహిళల హడావుడి చూస్తూ హాలులో ఒక మూల నిలబడి ఉంది పనిమనిషి రత్నాలు.

ఆ హాలులో చోటు చాలక గుంపులు గుంపులుగా వరండా మీద నిలబడి కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు కొందరు. “పాత పాపాలు కడుక్కొని కొత్త పాపాలు చేయడానికి కాబోలు ఈ వ్రతాలు” గొప్ప జోక్ చెబుతున్నట్లు నవ్వుతూ అన్నాడు ఒక హిప్పీలాంటి యువకుడు. అతని స్నేహితులు కూడా నవ్వుతుంటే ప్రక్కనే వున్న వృద్ధుని మనసు చివుక్కుమంది. ఈనాటి యువకులకు హిందు మతం అన్నా సంప్రదాయాలన్నా ఎందుకంత చులకన?

వ్రతం పూర్తయింది. భోజనాలకు ఇంకా సమయం ఉండడంతో వ్రతం తీసుకొని కొందరు వెళ్ళిపోతుంటే భోజనాలకు రమ్మని మరీమరీ అందరికీ జ్ఞాపకం చేస్తూ చివరకు రత్నాలు వద్ద కొచ్చి వ్రతం యిచ్చింది సుమతి. కాని తీసుకోడానికి సంకోచిస్తూ “వద్దండీ అమ్మగారూ! పని పూర్తయింది కదా! ఇంక ఇంటికి వెళ్తానమ్మా. అబ్బాయి ఎదురు చూస్తూ ఉంటాడు” అంది రత్నమ్మ.

సుమతికి కోపం వచ్చింది కాబోలు గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయింది. అమ్మగార్ని బాధించి నందుకు రత్నాలు మనస్సు చివుక్కుమంది గాని తప్పదు మరి!

తను మతం మారింది. పూలు, బొట్టు పెట్టుకో కూడదనీ కొత్తమత చిహ్నం గల గొలుసు ధరించాలని ప్రార్థనాలయంలో చెప్పారు. తను విధవ కాబట్టి పూలు, బొట్టు ప్రసక్తి లేదు. కానీ పాత దేవుని ప్రసాదం తీసుకుంటే కొత్త దేవుడికి కోసం రావచ్చని భయం. అలా ఆలోచిస్తూ ఇల్లు చేరుకుంది రత్నాలు.

“వ్రతం తెచ్చావా అమ్మా!” నులక మంచం మీద అమ్మకోసం నిరీక్షిస్తున్న కిశోర్ ఆత్రంగా అడిగాడు. సుమతమ్మగారు ప్రతి సంవత్సరం వ్రతం చేస్తారు, వ్రతం యిస్తారు. చాలా బాగుంటుంది. కిశోర్కెంతో యిష్టం.

“లేదు బాబూ! ఆవిడ యిచ్చిందిగానీ నేనే తీసుకోలేదు” తల వంచుకొని గబగబా లోనికి వెళ్ళి పోయామె. కొడుక్కి కలిగిన ఆశాభంగం ఆమె హృదయాన్ని గుచ్చుకుంది. ఆమె వెనకనే వెళ్ళి “మనం మతం మారితే వాళ్ళ వ్రతం తీసుకో దానికే? వాళ్ళ దేవుడు ఎంగిలి చేశాడనా? అయినా మనకి ఎంగిలి మెతుకులు తినడం అలవాటే కదా! వ్రతంగా కాక ఆహారంగా తీసుకో వచ్చు కదా! అన్నం, కూరలూ పెడితే తీసుకోవడం లేదా?” వ్రతంతో ఉక్కిరిబిక్కిరి చేశాడు.

నిజానికి ఆ వ్రతాలు ఆమె మదిలోనూ ఉన్నాయి. సమాధానాలే లేవు. “ప్రార్థనాలయంలో పాత దేవుడి ప్రసాదం తీసుకోకూడదని చెప్పారురా. మనం కొత్త దేవుడినే నమ్మాలి. పాత దేవుళ్ళని మరిచిపోవాలి” అంది రాజీగా. కానీ కిశోర్ సమాధానపడలేదు.

“అమ్మా! మనం కొనుక్కునే బియ్యం, కూర గాయలూ ఎవరు సృష్టించారు? పాత దేవుడా? కొత్త దేవుడా? పాతదేవుని సృష్టి అయితే మనం వాటిని కొనకూడదా? తినకూడదా?”

“కొత్త దేవుడే సృష్టించాడు కాబోలు” సగం అనుమానంగా అంది రత్నాలు.

మరో వ్రతం కోసం కిశోర్ నోరు తెరవగానే రత్నాలు చిరాకు పడిపోయింది. ఆమె చిరాకు పడడం సహజమే. ఎందుకంటే వ్రతాలు ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తాయి. జవాబులు తెలియవు. మన అజ్ఞానం మనల్నే వెక్కిరిస్తుంది. అందుకే ఏ మత పెద్దలైనా వ్రతం చేస్తూ వారి మీద విరుచుకుపడతారు” చెప్పింది చెయ్యి వ్రతం చేస్తూ “అని శిష్యుల్ని కట్టి చేస్తారు. చదువుతోంది పదో క్లాసు అయినా కిశోర్ వ్రతం జవాబు చెప్పలేం.

అమ్మ చిరాకు చూసి చిన్నబుచ్చుకున్నాడు కిశోర్. ఆ భిన్నపదనం చూసి బాధపడిన రత్నాలు “నాకేమీ తెలియదు నాయనా! ప్రార్థనాలయంలో పెద్దల్ని అడుగు” అంది అనునయంగా. కిశోర్ విసురుగా బయటకు పోయాడు.

